

ÖRÖMHÍR

A Tiszaújvárosi Görögkatolikus Egyházközség Hitéleti Kiadványa

A szentségek

Csudálatos élmény látni egy víz-esést. A lenyűgöző szépség mellett arra is rádöbbenhetünk, hogy a lezúduló víztömegeből nyert elektromos energia világosságot hoz ott-honunkba, télen melegít, mindennapi munkánkat pedig segíti. A Krisztus szent testéből fakadó élő víz szintén sajátos erőt, isteni energiát ad mindegyikünknek. Ezen isteni erő, ezen kegyelem közlésének eszközei a szentségek. Krisztus Urunk mennybemenetele után is jelen maradt Egyházában, ami az ő teste. A szentségek révén Krisztus elér, és kegyelmével, szeretetével elhalmoz minket. Az egyházatyák szerint az Úr lándzsával átvert oldalából kifolyó vér és víz a szentségek jelzésére szolgált. Ez a vér és víz Krisztus áldozatos szeretetéből érettünk folyt ki.

Egyházunk szentségi valóságnak tekinti az életet és a világot. Mít jelent ez? A szentség mindig olyan cselekmény, ami átalakít. Isten üdvözítő tevékenységének is az átalakítás, az újjáteremtés volt a valódi célja. Isten nemcsak megment bennünket Krisztusban, nemcsak bűnünket bocsátja. Ennél sokkal többet

tesz: átalakítja életünket. Az Úr színváltozásának ünnepe csodálatosan bemutatja nekünk az üdvösség végső értelmét. A teremtetlen kegyelem, Isten dicsősége, a föltámadott Krisztusból felragyogó isteni energiák jelen vannak a létezők gyökereiben. Ugyanakkor ez az isteni fény szabadságunk iránti tiszteletből a szentségek ruházata alá lett elrejtve. Amikor a megváltásról beszélünk, elsősorban a szabadulásra gondolunk. A megváltás szabadulást jelent a bűntől, szabadulást a haláltól és a világ szolgasága alól. De Krisztusban ennek a szónak van egy másik jelentése, ez pedig a színváltozás, az átalakulás. Krisztus új értelmet, új rendeltetést adott életünknek. *„Isten emberré lett, hogy az ember isten legyen”* – ismétlik egymás után ezt megdöbbentő kijelentést az egyházatyák. Az Úr megnyitotta az átistenüléshez vezető utat, lehetővé tette, hogy a kegyelem által az „isteni természet részeseivé legyünk”. A szentség jelenlétének megtapasztalása az Egyházban, valójában a folyamatban lévő belső átalakulás megtapasztalása. Nagy Szt. Vazul isteni liturgiája a következőképpen fejezi ki minden létező végső rendel-

tetését: *„hogy Krisztus magával töltsön be mindent.”* Ezek a szavak helyes kiindulópontot nyújtanak a szentségek jelentőségének megértéséhez. A szentségek az Egyháznak azon cselekményei, amelyek átalakítják és Krisztusba öltöztetik életünket.

Krisztus új vértanúi

„Keresztény vagyok, s ha ezért akarok megölni, nem bánom.” Ezek voltak az utolsó szavai annak a keresztény fiatalembernek, akit két idősebb hozzátartozójával azért végeztek ki Maalulában, mert elutasították az áttérést az iszlámra.

A szíriai keresztények Maalulát a vértanúk földjének nevezik, miután ezt kis városkát számos támadás érte különféle fegyveres lázadók részéről. III. Gergely melkita görögkatolikus pátriárka szeptember 10-én Damaszkuszban, különböző keresztény felekezetek püspökei jelenlétében, vezette a Maalulában meggyilkolt férfiak temetési szertartását.

A szemtanúk elmondása szerint a szíriai lázadókhoz tartozó fegyveres csapatok behatoltak a városba, ahol feldúlták több templomot, s betörték a lakóházakba is. Egy a vértanúságot szenvedő férfiak rokonságába tartozó nő elmondta, hogy a harcosok berontottak házukba, ahol együtt voltak a rokonok, Mihail Taaljab, unokatestvére, Anton Taaljab, s az ő unokája, Szarkisz Eladzsim. A radikálisok azt köve-

tették tőlük, hogy térjenek át az iszlámra, amit ők határozottan elutasítottak. Szarkisz bátran válaszolt: „Keresztény vagyok, ha ezért akarok megölni, nem bánom.” Ezek után az iszlámisták hidegvérrel megölték az ifjút és vele együtt a két idősebb ferfit.

A Maalula lakóinak Damaszkuszba menekítését segítő szervezet képviselője, Karmel nővér az Aganzia Fidesnek adott interjújában azt mondta, hogy „Szarkisz a szó legigazibb értelmében Krisztus vértanúja, hiszen őt kizárólag vallási gyűlöletből ölték meg.”

A közel-keleti keresztény közösségben Maalula különleges helyet foglal el. A város lakói az arámi nyelv egyik dialektusát beszélik, amely közel áll ahhoz a nyelvhez, amelyet Krisztus földi életének idejében beszéltek a Közel-Keleten. A háború előtt a városban 17 templom és több monostor működött, köztük az egyik legősibb keresztény szerzetesi közösség a Szt. Tekla monostor (itt is nagyon súlyos helyzet alakult ki, hiszen a harcok következtében a monostor nővérei 40 árva gyerekekkel, víz és élelem nélkül maradtak, s a segélyszállítmányok bejuttatása nem egyszerű feladat).

A szíriai keresztény menekültek javára nov. 13-ig pénzbeli adományokat juttathatunk el a következő számlán keresztül: 10201006-50281480-00000000, számlatulaj-

donos: MORISZ, a megjegyzés rovatba írjuk be: szíriai menekültek megsegítése.

Sztálin és a zongoraművész

Gyakran elhangzik az emberek között: „Nem ismert se Istent, se embert”. Marija Jugyina művész mindkettőt ismerte. Nyakában keresztet hordott, s koncertjein az első hang leütése előtt mindig keresztet vetett. Róla maradt fenn a következő furcsa történet a huszadik század negyvenes éveiből. A zeneértő Sztálin egy este Mozart A-dúr K. 488-as zongoraversenyét hallgatta a rádióban. Olyan hatással volt rá, hogy sírva fakadt. Telefonált a rádióba.

- Ki játszotta az előbb Mozartot? – kérdezte.
- Marija Jugyina.
- Nagyon tetszett. Megvan ez a darab lemezen?
- Igen, Sztálin elvtárs.
- Akkor küldjék át holnap reggel a Kremlbe!

A rendező nem mert szólani, hogy élő koncert volt. Jugyina és a zenekar már indult volna haza, de így mi lesz? Lemez sehol.

Mindenki reszketett a rémülettől, kivéve Jugyinát. De ő egyedi eset volt, számára az óceán csak térdig ért. A kritikus Szolomon Volkov szerint a zenészek elővették hangszerüket, újrajátszották a zongoraversenyt. A technikusok felvették, a

lemezgyárban kipróbáltak egyetlen példányt, és reggel ott volt Sztálin asztalán. A történetnek ezzel még nincs vége.

Jugyina hamarosan kapott egy borítékot húszezer rubellel. Irtózatosan nagy pénz volt ez akkor. Sztálin küldte. Jugyina választ írt: „Köszönöm a segítségét, Joszif Visszarionovics. Imádkozni fogok Önért éjjel-nappal, s kérem az Urat, bocsássa meg a nép és az ország ellen elkövetett nagy bűneit. Az Úr irgalmas, s megbocsát majd. A pénzt annak a templomnak adtam, ahová tartozom.”

Fölbélyegezte, és postára adta.

Sztálin elolvasta a szokatlan levelet, de nem reagált. Szemvillanása elég lett volna, hogy Jugyinát letartóztassák, állítólag már megvolt a parancs is, ám Sztálin hallgatott. Jugyinának nem esett bántódása. Az ő felvétele volt a lemezjátszón, mikor dácájában Sztálint holtan találták. Utoljára őt hallgatta.

(A zenedarab a YouTube-on meghallgatható, csak a Maria Judina nevet kell beírni a keresőbe.)

HÍREK

Július 13-án reggel fél 8-kor hat személyautóval, mi hittanosok szüleinkkel együtt, túrázni indultunk Szádelő falucskába. Valóban érdemes ide eljönni, mert pompás látvány fogad minket. Az elején még könnyű terepen haladtunk, hiszen műút vezetett az általunk fel nem keresett fogadóig. Ám miután be-

fordultunk az erdőbe, megkezdődött az igazi túra, hiszen egy ideig csak felfelé mentünk. De felfelé sokkal könnyebb volt, mint a lefelé vezető köves úton, ahol könnyen fenékre lehetett ülni. Mi fiatalok jócskán megelőztük a szülőket, s próbáltuk figyelmeztetni őket, hogy forduljanak vissza, de a telefont vagy kikapcsolták, vagy a kocsiban hagyták. Körülbelül egy órát rájuk vertünk. A túraútvonalat kb. három óra alatt tettük meg, nekik ehhez négyre volt szükségük. Így mivel ők még fent jártak, nem találkozhattak az encsi csoporttal és Dénes atyával, akik szintén ide jöttek ezen a napon. A túra végén hálát adtunk az Úrnak a szép napért, s kicsit elfáradva, de elégedetten érkezünk haza.

*

A görögkatolikus egyházközség és a Segítség Egy Jobb Életért Alapítvány jóvoltából október 5-én hittanos gyerekeink szüleikkel együtt, valamint a lelki segélyszolgálat tagjai emlékezetes kiránduláson vettek részt, melynek fő látnivalója a betléri kastély és Kassa város központja volt. Betlérén ámulva néztük az Andrassy kastélyban felhalmozott gazdagságot és fényűzést, s történelmi ismereteinket felidézve érdekes utazást tettünk a múltban. A múltidézés Kassán is folytatódott, amikor a dómban II. Rákóczi Ferenc

nagyfejedelem síremlékénél énekelünk és imádkoztunk. A szabadságharc zászlójára tekintve pedig örökérvényű felhívást kaptunk, hogy munkálkodjunk „cum Deo pro patria et libertate” (Istennel a hazáért és a szabadságért).

*

Október 6-án aranylakodalmat ünnepelethetünk templomunkban. Kurencz Sándor és felesége, Ilke, akik ötven éve a nagykállói görög templomban kötöttek házasságot, ezen a szép napon családjuk és egyházközségünk hívei körében adtak hálát a félévszázad kegyelmeiért. Kívánjuk nekik, hogy az Úristen nagyon sokáig éltesse őket szeretetben és egyetértésben, s engedje meg nekik megérni a gyémánt- és a vaslakodalmat is.

*

Október 20-án Dr. Orosz Atanáz püspök atya az esti istentisztelet előtt megszentelte a harangfal előtt felállított keresztet és a templomunk bejárata fölötti homlokzaton festett ikont. Az ünnepségre szép számban összegyűlt híveket püspök atya arra emlékeztette, hogy Krisztus keresztjének elfogadása hitelesíti a keresztény életet, hiszen belőle erőt merítünk, a kereszt ad értelmet küzdelmünknek és megpróbáltatásainknak, s általa aratunk győzelmet a sátán és seregei felett.

TISZAÚJVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

3580 Tiszaújváros, Bartók B. út 23. TEL.: 06-49/340681; 06-30/8464428

www.gktujvaros.hu